

[Camre.]

aldrig noget forlig om Roskilde universitet med socialdemokratiet. Jeg finder, at vi har undergravet alle ministerens argumenter for et Roskilde universitet. Det er uholdbart trafikmæssigt, det er uholdbart bosætningsmæssigt, det er uholdbart i henseende til studie- og forskningsmiljøet, og det mangler alle de forskellige støttefaciliteter, som er en nødvendighed for et sådant universitet. Vi har peget på en Amager-udbygning af København universitet. Vi har anvist en løsning på kort sigt i form af et nøduniversitet og på lang sigt et center i Kalvebodkilens sydlige del. Desuden har vi peget på en hurtig udbygning i Ålborg, hvilket er så meget mere nødvendigt på grund af væksten vest for Store-Bælt, som jo bliver accelereret med denne beskæring af Odense, vi her står over for.

Universitetsplaceringen kan løses i enighed, hvis de borgerlige partier og dermed ministeren vil opgive Roskilde universitet — ellers kan den ikke løses i enighed. Jeg siger det allerede nu, fordi det kunne se ud, som om der skulle skabes det indtryk, at vi er på vej ind i et forlig, for at man måske senere kunne fortælle, at vi pludselig skiftede kurs. Det er der ikke tale om at vi gør, vores politik er på dette område ganske uændret fra dengang, da hr. K. B. Andersen var med til dette lovforslags første behandling og havde med spørgsmålene om universitetsplaceringen at gøre under de tidligere forhandlinger, som har været.

Jeg håber meget stærkt, at ministeren vil opgive Roskilde, og skulle det ikke ske, vil jeg gerne her sige, at det er mit indtryk, at planlægningsrådets indstilling omfattende universitetsudbygningen også her i hovedstadsområdet ikke mere er holdbar. Grundlaget for den er skredet bort, og skulle ministeren ikke allerede på indeværende tidspunkt være indstillet på at opgive Roskilde-løsningen, så må vi forlange en fornyet behandling af hele denne problematik i planlægningsrådet, hvor man på ny tager op, hvad der er kommet frem siden, alle de forudsætninger, der er ændret. Jeg føler mig overbevist om, at planlægningsrådet på den baggrund vil komme frem til en anden indstilling end den, vi i dag sidder med.

På basis af disse betragtninger skal jeg give min tilslutning til en gennemførelse af

dette beskårne forslag ud fra den betragtning, at vi ikke har kunnet komme igennem med de ændringer, vi har ønsket, men jeg skal atter udtrykke vor beklagelse af, at det er gået sådan.

Knud Bro: Når hr. Camre ikke allerede har holdt afvigte foredrag i udvalget, går jeg ud fra, at det er, fordi han deler min opfattelse, at det ikke er særlig relevant for den debat og forhandling, som foregår her i dag. I øvrigt er jeg enig med ham; jeg foretrækker, om ondt skal være, paradetaler fremfor paradeforslag.

Må jeg sige, som allerede udtrykt, at vi beklager den modifikation, der har været tale om. Vi beklager, at man ikke har kunnet anvende de penge, som oprindeligt var budgetteret men det var nødvendigt for os i en situation, hvor hele uddannelsessektoren var meget stærkt presset, at vi modificerede forslaget, eller for at bruge et billedligt udtryk, som oven i købet passer i praksis: at vi satte forslaget ned på jorden.

Men jeg vil gerne fastholde som noget afgørende for vor stilling, at der er ikke fremkommet noget i udvalget, som motiverer, at der skulle være tale om, at antallet af studenter ville blive nedskåret. Det er vist den kendsgerning, som er væsentligst i det, der skal siges her i dag.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at når hr. Camre end ikke har orket at stille andre forslag, så er det formentlig, fordi han også mener, det ville være temmelig urealistisk at presse på netop for at undgå den beskæring, der her er tale om, til ugunst for andre og i den forbindelse væsentligere investeringer i uddannelsessektoren.

Jeg skal ikke i øjeblikket komme ind på de tanker, som hr. Camre gav udtryk for vedrørende et forlig om hele universitetsproblematikken. Jer forstod på hr. Camre, at hans væsentligste betragtning var, at hr. K. B. Andersen ikke skulle have levet forgæves i undervisningsmæssig henseende. Det er måske nok et lidt dårligt udgangspunkt for en fornuftig forhandling om de ting, men vi er fortsat interesseret i et forlig, hvis hr. Camre kommer på bedre tanker.

Per Møller: Den betænkning, der foreligger fra udvalget, som har behandlet Odense universitetscenter, er meget vel afbalanceret. For det første understreger den den gode vil-